

Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 22/09/2019 a les 10:00

Música viva de gent inspiradora

Ferran Palau, Mazoni i El Petit de Cal Eril es consoliden com a artistes d'auditoris de gran audiència

El dimecres 18 de setembre va arrencar el Mercat de Música Viva de Vic 2019 amb un accent marcadament femení. Així, es van veure propostes com l'espectacle concebut per **Juliane Heinemann** (l'estrena de *L'últim camí de Walter Benjamin*, Premi Puig-Porret 2018), la pianista i compositora **Mélotie Gimard**, **The Bop Collective** d'Irene Reig, Flora Sempere d'**El Diluvi** amb el recent disc *Junteu-vos* (Halley Records, 2019) o el mestissatge de les **Maruja Limón**. L'endemà dijous van actuar la jazzwoman canària afincada a Barcelona Inés Galván amb el **Claroscuros** -a l'off mercat del Casino-, la vigatana **Carla** vestida de vermell i amb actitud de jugar a casa - presentant *Kill a feeling* (Great Canyon Records, 2019)-, les sorolloses i guitarreres **Agoraphobia** omplint de volums la Jazz Cava i finalment, el hip hop de **Tribade** presentant *Las desheredadas* (Propaganda pel Fet!, 2019). Malgrat els problemes de so causats per la pluja a l'escenari de la plaça dels Màrtirs, van mantenir el tipus ben alt.

El mateix dijous, el gadità **Javier Ruibal** repartia amor i somriures a l'auditori de L'Atlàntida amb les cançons de l'últim disc *Paraísos mejores* (Karonte, 2018), en què una oriental pot cantar i ballar flamenc de la mateixa manera que nosaltres gaudim del menjar japonès ("La geisha gitana"). **Ruibal** canta a una africanitat a "Black Star Line", cançó que tenia més matisos quan va registrar-la amb **Chico César**, però que trenca igualment les cadenes amb la seva musicalitat d'alçada. La mateixa sala va rebre el pianista menorquí **Marco Mezquida**, amb un *Piano solo* que fa uns anys apuntava a la sala petita i que ara es vestia de llarg.

Javier Ruibal Foto: Xavi Torrent

Mentrestant, a la Jazz Cava, els mallorquins **Da Souza** es van presentar assegurant que se sentien mig vigatans per la quantitat de cops que hi havien tocat des del seu debut l'any 2013 i sobretot des del disc *Futbol d'avantguarda* (Famèlic, 2018), premi Ciutat de Palma i premi Enderrock de la Música Balear a millor disc de l'any. Del proper disc, que apareixerà a principis de 2020, gravat amb **Jordi Matas (El Petit de Cal Eril, Ferran Palau)** i Pau Riutort (col·laborador habitual d'**El Guincho**), van oferir al MMVV cançons noves -o 'canapès', com van introduir ells mateixos- com "He sortit de casa" i l'excel·lent "Metres per segon", on segueixen mostrant el talent per les melodies.

Tan ovacionat com hipnòtic va ser **Ferran Palau** a l'Atlàntida, quan encara tenim present el recent *Blanc* (Halley Records, 2018). El músic va avançar *Kevin* (Hidden Track Records, 2019), aquest estrany alter ego amb qui dialoga, s'encomana, es queixa i s'evadeix de qualsevol preocupació. I quan ja té el públic en estat Kevin, pot abordar temes més antics i oferir-los igual d'evanescents, sigui una "Flor espinada" o sigui un "Abisme".

La proposta gamberra de la nit de dijous va ser la de **Hijos del Trueno** a la Carpa Negra, amb Vicente Leone i Daniel Granados (**Tarántula**) de capitans de vaixell, però amb uns mariners no menys bregats en aigües musicals eclèctiques, des de Guillem Caballero (ex**Surfing Sirles, Joan Colomo**) fins a Pau Julià (ex**Manos de Topo**), passant per Pau Albà (**Les Sueques**) al costat de Sara Fontán al violí i una **Tarta Relena** als cors. Presentaven les primeres cançons com "Desde el mediterráneo", "Derrumbao del faraón" o "Habanera sin rayos", que en l'enregistrament original compta amb la veu de **Maria Arnal**. El darrer senzill, "Llegan los Hijos del Trueno" -nou avançament del primer llarga durada *Sorprendentes adelantos* (El Volcán, 2019) que sortirà a la venda el pròxim 8 de novembre- segueix amb el joc de l'apropiació de materials aliens per crear nous temes.

Hijos del Trueno Foto: Xavi Torrent

Aquí ho fan amb **George Harrison**, qui en publicar *My sweet lord?*, ja va prendre en préstec el tema *He's so fine?* de **Ronnie Mack**, contra qui va perdre un judici per *copyright*. Al concert també van fer el propi *tumbao* a **Gato Pérez** (una cançó titulada "Zombies" que beu de la seva "La rumba de Barcelona"), **Paco Ibáñez** ("El lobito bueno", del poeta José Agustín Goytisolo) i **Ovidi Montllor** ("Homenatge a Teresa"). Barcelona és molt present en el repertori dels **Hijos del Trueno**, com si li presentessin una renovada banda sonora, molt més canalla i oferint altres postals com "La falda de Montjuïc".

Divendres 20 va passar de la transcendència i el gamberisme a un esperit més rocker. Els granadins **Lagartija Nick** van estrenar a L'Atlàntida el poema simfònic *Los cielos cabizbajos* (Universal, 2019). Autobatejats 'Sargantana Nick' per a l'ocasió, es van posar el públic a la butxaca amb la denúncia i la sensibilitat de tractar el tema de la guerra amb tant respecte com el que van mostrar en les cançons "Sarajevo" i "Somalia".

Des de Reus venia **Joan Masdéu** a presentar amb senzillesa i professionalitat a la Carpa Negra el nou *La flor del Panical - Whiskyn's 25 anys* (Satélite K, 2019). Un repertori triat per al feliç aniversari musical, sense oblidar els que pateixen la injustícia quan va dedicar la cançó "El que tinc" als presos polítics i als exiliats. Entre d'altres frases boniques: 'Tinc el present que em crema a les mans, tinc veu i vot i un full en blanc (...) Tinc un passat i tinc memòria per matar l'oblit' -una cançó revisitada del disc de **Whiskyn's On** (Música Global, 2004).

Joan Masdéu Foto: Xavi Torrent

Incomprensible va ser el duet entre la cantant de fados **Lina** i l'ara teclista **Raül Refree** a L'Atlàntida. El nervi i el talent hi eren, però l'ànima i la passió quedava massa camuflada en la fredor i la distància que la cantant ofería, passejant-se com un fantasma de negre per paisatges de l'electrònica que encara han de donar millors nits. Segurament al Sónar tindrà més recorregut, però a l'auditori vigatà va tenir força desercions. Tot i així, cal ressenyar el sentiment posat a cantar secrets de dones, comiats desesperançats a Lisboa; una *saudade* -que va tenir el precís plor d'un nadó de resposta entre el públic-, dols de tota condició i el cant de tot un rosari de penes que més que compadir a la cantant generava rebuig, com qui rebutja la soledat o la passa com un mal tràngol no compartible.

Res a veure amb la connexió i el bon rotllo amb el públic va ser la marca de la casa del bisbalenc **Mazoni**, també a l'escenari gran de L'Atlàntida. Un concert amb guitarres rabioses i ganes d'enviar a prendre vent a tothom i a ell mateix; o això és el que desprèn l'últim disc *Desig imbècil* (BankRobber, 2019). Malgrat tot, Jaume Pla manté ben arrelat el sentit i el sentir comú. Gairebé tot el repertori que va interpretar era d'estrena, excepte la gran "Eufòria" que sap desfermar i la cançó que se sent en els separadors de TV3 de tardor, "Purgatori": 'Cauen les fulles una a una, gronxades pel vent...!'

Mazoni Foto: Xavi Torrent

Qui sí va suspendre el concert va ser **Maria Rodés**, tot i que se n'esperava amb interès el nou espectacle *Lilith*. Però a Vic no han faltat veus femenines: com la de la cantant asturiana **Lorena Álvarez** i la *Colección de canciones sencillas* (Primavera Labels, 2019) a la Carpa Negra, o l'oportunitat rodona que van tenir les **Balkan Paradise Orchestra**, i que van aprofitar omplint la plaça Major de ritmes de l'est executats amb mestria, malgrat la seva curta trajectòria als escenaris.

El veterà **Joan Garriga** va entrar a la plaça Major amb un *sampler* del "Visca la llibertat" del reivindicat **Sisa**, i va repartir no només les cançons del recent EP, *Nocturns de vetlla i revetlla* (Fina Estampa, 2019), com "Ai on va l'a", "La rumba" o "Ballem", sinó moltes més rumbetes bones, que anaven cap a la rúmbia, la cúmbia, a Barranquilla i més enllà. Les cançons més corejades van ser "Flor de primavera", "Volant" i "Ballem", ideals per a tots els balladors i balladores, que ja havien escalfat motors amb els ritmes jamaicans dels lleidatans **Koers** que presentaven l'EP *Des de les cendres* (Halley Records, 2019).

Al més concorregut Sucre va actuar la cantant **Deva**, l'artista abans coneguda com **D'Valentina**, de sons urbans i senzills com, *Diva* (Sony, 2019). **Deva** va compartir escenari amb **Iseo & Dodosound**, que presentava el recopilatori *Same Love* (Mundo Zurdo, 2019), i amb el nou premi Cerverí de Girona, el raper **Lildami**.

Lina_ Raül Refree Foto: Xavi Torrent

I l'últim dia de Mercat, dissabte 21, va tenir com a protagonistes la programació infantil i juvenil. En la programació de públic familiar matinal van destacar **Marc Parrot i Eva Armisén** i **2princesesbarbudes** presentant el disc acabat de sortir del forn, *La bona vida* (autoeditat, 2019). El Sona9 va estar perillant per la pluja, i finalment va poder realitzar la semifinal a la Jazz Cava de Vic, on van actuar **Keila Elm, Amulet i L'Últim Europeu**. Lamentablement es va haver de cancel·lar el concert de la guanyadora de l'any passat, **Sandra Bautista**, que havia de presentar el nou disc *Trapezista* (Satélite K).

La nit de dissabte va tenir lloc la gala dels primers premis Alícia de l'Acadèmia Catalana de la Música, que va donar una alegria al Grup Enderrock guardonant-nos amb el premi Alícia al Periodisme Musical. Entre les actuacions de la gala, **El Petit de Cal Eril** va recordar als presents que tots serem pols, concepte que escampa a tots els escenaris que trepitja amb la gira *Energia major*. La gira va arribar a la plaça Major de Vic hores més tard, després de les exhuberants dones de vermell **The Crab Apples**. **El Petit de Cal Eril** va presentar el disc *Energia fosca* (BankRobber, 2019) en una plaça que tenia la maduresa d'escoltar un pop d'alt nivell en la proposta compositiva, però que Joan Pons té la capacitat de fer proper. Ell mateix va expressar des de bon començament la il·lusió de tocar en aquell gran escenari: "És la plaça on volem que ens enterrin quan siguem grans, aquí hi hem conegut gent molt inspiradora". Els ritmes balladors van donar pas, la nit de dissabte, a poder cantar la part ombrívola de l'ésser humà, el plor, el cor i la pols que esdevindrem tots. El de Guissona va cloure la nit amb "Som transparents" i "Cendres".

Dorian va arrencar el concert amb "La isla" i va desgranar peces de pop energètic corejat per fans posseïdes o amics de festivals de música moderna amb cançons com "Hasta que caiga el sol" o "Duele". El MMVV 2019 va tancar portes amb les sonades i massives actuacions de **Buhos i Adala & The Same Song Band**.

Cal ressenyar que també ha durat tres dies la quarta edició de l'Adoberies Fest, per on han

passat propostes com les de **Rombo, Esperit!, Nico Roig + Sandré, Aliment, Power Burkas i Mujeres.**